

Sygn. akt D/OSD/7/2009

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 25.05.2009r

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w składzie:

Przewodnicząca - Elżbieta Dąbrowska
Sędzia referent - Mirosława Tórz
Sędzia - Aleksandra Czarkowska

W obecności Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 maja 2009r sprawy o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu obwinionemu o to, że:
- naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz etyczny obowiązek wykonania czynności zawodowych zgodnie z prawem i z należytą starannością w ten sposób, że jako pełnomocnik z wyboru składając w jego imieniu skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8.03.2005r w sprawie nie dołączył do tej skargi pełnomocnictwa obejmującego umocowanie do zastępowania przed Sądem Najwyższym, a następnie będąc zobowiązany przez Sąd Apelacyjny w pismem z dnia 15.07.2005r do uzupełnienia w/w braku formalnego skargi kasacyjnej, nie uzupełnił go przez przedłożenie prawidłowego pełnomocnictwa w ustawowym 7-dniowym terminie, lecz wniósł o przedłużenie tego terminu, zaś składając właściwe pełnomocnictwo procesowe w dniu 4.08.2005r nie złożył jednocześnie wniosku o przywrócenie terminu, wskutek czego postanowieniem z dnia 3.08.2005r, Sąd Apelacyjny odrzucił przedmiotową skargę kasacyjną, to jest o czyn z art. 3 ust 2 z ustawy dnia 6.07.1982r o radcach prawnych w zbiegu z art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a

- radcę prawnego uznaje winnym tego, że dopuścił się naruszenia obowiązku działania ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz naruszył etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem i z należytą starannością w ten sposób, że jako pełnomocnik z wyboru składając w jego imieniu skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego od wyroku Sądu Apelacyjnego w sprawie nie dołączył prawidłowego pełnomocnictwa, a następnie będąc zobowiązany do uzupełnienia tegoż braku formalnego, mimo nie uzupełnienia go w terminie, przy składaniu prawidłowego pełnomocnictwa, nie wniósł o przywrócenie terminu ustawowego, wskutek czego postanowieniem z dnia 3.08.2005r odrzucił skargę kasacyjną, to jest o czyn z art. 3 ust 2 ustawy z dnia 6.07.1982r o radcach prawnych oraz art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego:

- 1) Wymierza obwinionemu karę 2000 zł słownie dwa tysiące złotych. na podstawie art. 65 pkt. 3a ustawy o radcach prawnych
- 2) obciąża obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] kosztami postępowania w kwocie 748 zł słownie siedemset czterdzieści osiem złotych na podstawie art. 70⁶ ust 2 ustawy o radcach prawnych.

U Z A S A D N I E N I E

Postępowanie dyscyplinarne przeciwko obwinionemu [REDAKTOWANE] zostało wszczęte na skutek skargi [REDAKTOWANE] z dnia 21.05.2007r w której to skardze, wskazano, że obwiniony radca prawny [REDAKTOWANE] wskutek działania niestaranego i niezgodnego z podstawową wiedzą prawniczą, spowodował odrzucenie przez Sąd Apelacyjny [REDAKTOWANE] postanowieniem z dnia 3.08.2005r. skargi kasacyjnej wniesionej do Sądu Najwyższego przez pełnomocnika w imieniu klienta.

Dowód: skarga z dnia 21.03.2009r.(k 2)

W związku z wpływieniem w dniu 22 maja 2007r wyżej wymienionej skargi, Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 19 stycznia 2008r wszczął dochodzenie w sprawie skargi [REDAKTOWANE] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE]

Dowód: postanowienie z dnia 19 stycznia 2007 (k 36)

W oparciu o zgromadzone w sprawie dokumenty, a także wyjaśnienia obwinionego oraz twierdzenia pokrzywdzonego, Rzecznik Dyscyplinarny przy OIRP [REDAKTOWANE] wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP [REDAKTOWANE] wniosek z dnia 14.04.2009r o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANE] obwinionemu o czyn z art. 3 ust 2 ustawy z dnia 6.07.1982r o radcach prawnych w zbiegu z art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Dowód- wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

W toku przeprowadzonego postępowania, oraz wyjaśnień złożonych na rozprawie w dniu 25 maja 2009r, ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 16.05.2005r pokrzywdzony powierzył za odpłatnością obwinionemu radcy prawnemu sporządzenie skargi kasacyjnej od niekorzystnego dlań wyroku Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANE] dnia 8.03.2005r wydanego w sprawie [REDAKTOWANE] W tym dniu pokrzywdzony udzielił obwinionemu pełnomocnictwa. Treść pełnomocnictwa ogólnego ustalił obwiniony, które to pełnomocnictwo zawierało zapis:

" Ustanawiam Pana radcę prawnego [REDAKTOWANE] prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego pod adresem wyżej wskazanym, do działania za mnie przed sądami powszechnymi i urzędami."

Dowód: pełnomocnictwo 16.05.2005r (k 3, 97)

Obwiniony przyjął od pokrzywdzonego kwotę 1.000 zł i wystawił dokument KP nr 1/2005r w którego treści pokwitował odbiór tej kwoty: za „ sporządzenie kasacji w sprawie rentowej Pana [REDAKTOWANE]

Dowód: dokument KP nr1/2005r (k3)

W dniu 27.06.2005r. do Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wpłynęła skarga kasacyjna z dn 23.06.2005r. od wyroku sądu z dnia 8.03.2005r wydanego w sprawie [REDAKTOWANO]. Skarga ta na pierwszej stronie zwiera pieczętkę kancelarii obwinionego oraz wskazanie że powód [REDAKTOWANO] jest reprezentowany przez radcę prawnego [REDAKTOWANO] zaś na ostatniej stronie skarga zawiera podpis i imienną pieczętkę obwinionego radcy prawnego. Do skargi dołączono pełnomocnictwo procesowe w oryginale z dnia 16.05.2005r.

Przedmiotowa skarga kasacyjna została wysłana w dwóch egzemplarzach do Sądu Apelacyjnego w [REDAKTOWANO] w dniu 23.05.2005r. listem poleconym w kopercie na której po obu stronach znajduje się pieczętka kancelarii obwinionego. Adresat- Sąd Apelacyjny [REDAKTOWANO] jest wpisany odręcznie. Charakter pisma wskazuje, że adresata wpisał sam pokrzywdzony, co potwierdza treść wyjaśnień przez niego złożonych.

Dowód: skarga kasacyjna z dnia 23.06.2005r. (k 4-6,94-96)
 pełnomocnictwo procesowe (k 3, 97)
 koperta (k 98-99)

Dnia 9.07.2005r. pokrzywdzony wysłał do Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANO] pismo zatytułowane „ wniosek o uzupełnienie skargi kasacyjnej złożony przez Kancelarię Prawniczą” [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO] ul [REDAKTOWANO]

Dowód: pismo skarżącego z dnia 9.07.2005r. (k 101-105)
 koperta (k 106)

Pismem z dnia 15.07.2005r Sąd Apelacyjny w [REDAKTOWANO] wezwał obwinionego do uzupełnienia braków formalnych kasacji przez nadesłanie pełnomocnictwa do reprezentacji strony przed Sądem Najwyższym w terminie 7 dni od daty doręczenia tego wezwania pod rygorem odrzucenia kasacji. Wezwanie to zostało doręczone obwinionemu dn. 21.07.2005r.

Pismem z dnia 28.07.2005r obwiniony zwrócił się do Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANO] z prośbą o wydłużenie o jeden dzień czasu do złożenia pełnomocnictwa, ponieważ jego mandant jest nieuchwytny pod telefonem domowym, a pełnomocnictwo określające dokładnie sygnaturę sprawy uzyska w ciągu tygodnia.

Za pismem przewodnim z dnia 4.08.2005r. obwiniony przesłał do Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANO] pełnomocnictwo z tego dnia, udzielone przez pokrzywdzonego, zawierające w swej treści zapis: „Ustalam Pana radcę prawnego [REDAKTOWANO] prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego pod adresem wyżej wskazanym, jako moim pełnomocnikiem do złożenia przez niego skargi kasacyjnej w sprawie [REDAKTOWANO]

Postanowieniem z dnia 3.08.2008r. Sąd Apelacyjny w [REDAKTOWANO] odrzucił skargę kasacyjną pokrzywdzonego. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że obwiniony dołączył do skargi kasacyjnej pełnomocnictwo, które upoważniało go do zastępowania pokrzywdzonego przed sądami powszechnymi, czyli rejonowymi, okręgowymi i apelacyjnymi, natomiast nie zawierało umocowania do reprezentowania pokrzywdzonego w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Z tego względu obwiniony został wezwany do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej, czego nie uczynił w ustawowym 7-dniowym terminie, który upłynął mu w dniu 28.07.2005r, zaś jego wniosek o przedłużenie terminu nie mógł zostać uwzględniony ponieważ termin ten jako ustawowy nie może być wydłużany decyzją sądu.

Dowód: - wezwanie do uzupełnienia braków kasacji z dnia 15.07.2005r (k 7,107)
 - pismo obwinionego do Sądu Apelacyjnego z dn. 28.07.2005r (k 8,109).

koperta (k 110-111)

- pismo obwinionego do Sądu Apelacyjnego z dn. 4.08.2005r (k 10, 116)
- pełnomocnictwo z dn. 4.08.2005r (k 11, 117)
- postanowienie Sądu Apelacyjnego [REDACTED] z dn. 3.08.2008r (k 12-15, 112-115)

Obwiniony , wezwany do złożenia wyjaśnień, w piśmie z dnia 30.06.2007r. wniósł o oddalenie skargi, powołał się na swoje wyjaśnienia składane Policji [REDACTED] i dołączył pismo z dnia 24.08.2006r do [REDACTED] Policji w [REDACTED] w którym to piśmie obwiniony wskazał, że po tym jak pokrzywdzony zwrócił się do niego o pomoc prawną, poinformował go, że przejrzy powierzone mu akta sprawy i ustali czy są podstawy do wniesienia skargi kasacyjnej.

Jeśli tak, wówczas tę skargę złoży, a jeśli nie będzie podstaw do jej wniesienia, wówczas nie będzie jej składał. Wskazał, że wziął od skarżącego pełnomocnictwo procesowe ogólne na potrzeby przejrzenia akt sprawy w sadzie i ZUS oraz zaliczkę w wysokości 1.000zł. Obwiniony wskazał, że tę kwotę wziął jedynie za ten etap sprawy i że jest oczywiste, że za taką sumę nie poprowadziłby sprawy przed Sądem Najwyższym, gdyż koszty podróży na jedną rozprawę wynoszą ok. 500 zł. Oświadczył, że nie brał wówczas od pokrzywdzonego pełnomocnictwa szczególnego do występowania przed Sądem Najwyższym, gdyż nie było ono jeszcze potrzebne. Obwiniony wskazał dalej, że po przeanalizowaniu akt sprawy uznał, „ że nie ma podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, jednak aby uświadomić to w pełni pokrzywdzonemu, na jego prośbę sporządził projekt tej skargi, zawierając w niej argumenty samego pokrzywdzonego, którą wręczył pokrzywdzonemu by ten spokojnie się zastanowił nad sprawą. Obwiniony wskazał dalej, że po niedługim czasie od tego zdarzenia otrzymał pismo z Sądu Apelacyjnego [REDACTED] do uzupełnienia skargi kasacyjnej poprzez złożenie pełnomocnictwa szczególnego, następnie usiłował skontaktować się telefonicznie z pokrzywdzonym, co się nie powiodło, więc złożył wniosek o przedłużeniu terminu do złożenia pełnomocnictwa, bo pokrzywdzony jest nieosiągalny, a wiadomo że sąd nie przedłuży takiego terminu.”

Dowód: pismo obwinionego [REDACTED] z dn. 24.08.2006r (k 23)

Pokrzywdzony wystąpił z pozwem o zapłatę kwoty 1.000 zł przeciwko obwinionemu do Sądu Rejonowego [REDACTED] żądając zwrotu uiszczanego obwinionemu honorarium. Obwiniony udzielił odpowiedzi na pozew. Spór zakończył się wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 29 maja 2006r sygn. [REDACTED] oddalającym powództwo. Od wyroku tego została wniesiona apelacja, w wyniku której Sąd Okręgowy [REDACTED] wyrokiem z dnia 13 października 2006r [REDACTED] zmienił zaskarżony wyrok zasądzając od pozwanego [REDACTED] na rzecz powoda [REDACTED] kwotę 1.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 01 września 2005r do dnia zapłaty i w pozostałym zakresie powództwo oddała.

Dowód- wyrok z dn. 13.10.2006r sygn. akt II Ca 784/06 (k 19)

Pozwem z dnia 15.10.2007r pokrzywdzony wystąpił także do Sądu Rejonowego [REDACTED] przeciwko obwinionemu o zapłatę kwoty 45.770,26 zł tytułem odszkodowania. Powództwo to zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego [REDACTED] z dn. 25.06.2008r

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego [REDACTED] z dn. 20.11.2007r sygn. [REDACTED]
wyrok Sądu Okręgowego [REDACTED] z dnia 25.06.2008r. sygn. [REDACTED] (k70).

Na rozprawie odbytej w dniu 25.05.2009r wyjaśnienia złożył pokrzywdzony [REDACTED] zaprzeczając twierdzeniom obwinionego iż były trudności w skontaktowaniu się z nim celem

uzyskania pełnomocnictwa w określonym terminie ustawowym. Nadto pokrzywdzony oświadczył, że został przez radcę prawnego oszukany., gdyż do dnia dzisiejszego ma potrącone należności [REDAKTURA]. Pokrzywdzony przyznał, że obwiniony radca prawny zwrócił mu kwotę 1000zł wraz z odsetkami stosownie do orzeczenia sądu.

Dowód –wyjaśnienia złożone na rozprawie

Sąd zważył co następuje:

W świetle przeprowadzonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postępowania dowodowego, stawiane obwinionemu przez Rzecznika Dyscyplinarnego zarzuty okazały się uzasadnione, a okoliczności faktyczne istotne dla ustalenia winy dostatecznie wyjaśnione.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności treść sporządzonej przez obwinionego skargi kasacyjnej i dołączone do niej niewłaściwe pełnomocnictwo (upoważniające do występowania przed sądami powszechnymi, a nie Sądem Najwyższym), świadczą o nie dołożeniu przez obwinionego radcę prawnego [REDAKTURA] należytej staranności wynikającej z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego przy wnoszeniu skargi kasacyjnej w imieniu pokrzywdzonego [REDAKTURA].

Fakt dołączenia do skargi kasacyjnej niewłaściwego pełnomocnictwa nie powoduje automatycznego odrzucenia skargi kasacyjnej. Brak prawidłowego pełnomocnictwa jest brakiem formalnym, który może być usunięty w trybie art. 398 kpc. Termin do uzupełnienia braku ma charakter ustawowy, co oznacza, że nie może być przez sąd przedłużany, tak jak to jest możliwe w stosunku do terminów sądowych, a więc takich których długość określa sąd orzekający -art. 166 kpc.

Strona która nie zachowała terminu ustawowego, może jedynie wnosić o jego przywrócenie. Sąd taki wniosek uwzględni, jeżeli zostały zachowane przesłanki z art. 169 kpc.

O uchybieniu przez Obwinionego obowiązkowi starannego działania wynikającego z wiedzy prawniczej, mimo pobrania honorarium za wyraźnie określoną czynność prawną jaką było wniesienie skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego świadczy, także nie uzupełnienie braku formalnego w terminie i w związku z tym nie wniesienie o przywrócenie uchybionego terminu.

Orzekający w sprawie sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, złożonym do akt sprawy, który jako profesjonalista nie może tłumaczyć się tym, że pismo sygnowane pieczęcią jego kancelarii, przez niego podpisane, z jego imienną pieczęcią stanowiło jedynie propozycję skargi kasacyjnej. Okoliczność wysłania skargi kasacyjnej w kopercie z pieczęcią kancelarii obwinionego świadczy jednoznacznie o tym, że obwiniony widział o tym, że skarga w zaproponowanej przez niego wersji zostanie wysłana, skoro dał pokrzywdzonemu tak opieczętowaną kopertę.

Natomiast, jeżeli Obwiniony jak tłumaczy nie znajdował dostatecznych podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, powinien był sporządzić opinię prawną w celu przekonania klienta o niecelowości wnoszenia skargi.

Nie przekonujące jest więc tłumaczenie obwinionego w kwestii wniosku o przedłużenie terminu na uzupełnienie braku formalnego. Radca prawny jako osoba znająca procedurę cywilną winien wraz z uzupełnieniem braku formalnego złożyć wniosek o przywrócenie uchybionego terminu. Zaniechanie złożenia wniosku o przywrócenie terminu skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej. Wniesienie wniosku o przedłużenie terminu w żaden sposób nie ekskulpuje obwinionego.

Takim działaniem , a właściwie jego zaniechaniem, obwiniony radca prawny [REDACTED] niewątpliwie naruszył art. 3 ust 2 ustawy z dnia 6.07.1982r o radcach prawnych z zbiegu z art. 6 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

W tym stanie rzeczy, zasadne jest wymierzenie obwinionemu kary w wysokości 2000 zł słownie dwa tysiące złotych w oparciu o art. 65ust 1 ustawy z dnia 6.07.1982r o radcach prawnych.

O kosztach postępowania w wysokości 748 zł słownie siedemset czterdzieści osiem złotych orzeczono zgodnie z art. 70⁶ ustawy z dn. 06.07.1982r o radcach prawnych biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Rady Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu tego orzeczenia.

Przewodnicząca

Sędzia referent

Sędzia

